

ನನ್ ಮಕ್ಕು, ಹೆಂಡ್ತಿ ಬೇಕಂತನೇ ಅವಿಗ್ ಅರ್ಥ ಆಗ್ಲೇ ಇರ್ಲಿ ಅಂತ ಜೋರಾಗಿ ತಮಿಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ. ಅವು ಅಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದೋದಿಂದ ತಮಿಳು ಬರಲ್ಲ. ಅವು, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ನೀನಷ್ಟೇ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡ್ತೀಯಾ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡಲ್ಲ ಅಂತಾರೆ. ಅವಿಗೆ ನಮ್ ಭಾಷೆ ಮಾತಾಡೋ ಪುಣ್ಯ ಇಲ್ಲ ಬಿಡೋ ಅಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ' ಎಂದವನು ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕ. ಅವನು ನಮ್ಮೂರು, ನಮ್ ಭಾಷೆ ಅಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಕಂಡಂತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೊರಗಿನ ಜಂಜಾಟಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಗೋಜುಗಳ ಗಂಟುಮೂಟೆ ಇಳಿಸುವುದು ಸುಲಭ, ಆದರೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಹೋಗುವ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

ಬನ್ನಿ ಸರ್, ಇದೇ ನೋಡಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಚಿಕ್ಕ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ. ನೀವೇನು ತೋಗೋಬೇಡಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ನಗುತ್ತಲೇ ಕಾರ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅವನ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದವನ ನಡುವೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಇದ್ದಂತೆ ಬಲವಾಗಿ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೂ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಗೋಳುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ದೂಡಿದ್ದ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಾಳೆಯವರೆಗೂ ಏನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಬರುವುದೆಂದು

ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಮೂರು ರೂಮುಗಳ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ. ಡ್ರೈವರಿನ ಹೆಸರಾಗಲಿ, ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಹೆಸರಾಗಲಿ ನೆನಪಿರದಿರುವುದೇ ವಿಪರ್ಯಾಸ. ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ತುಂಬಾ ಬಣ್ಣದ ಕುಸುರಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡವು. ಉಳಿದಷ್ಟೂ ವಸ್ತುಗಳು ತೋರಿದರೂ ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡ್ರೈವರ್ ಮಹಾಶಯ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಬಂದು 'ಯಾವ ತರಹದ ವಸ್ತು ನೋಡ್ತೀರಿ?' ಎಂದು ನಿರರ್ಗಳವಾದ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. 'ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಬಿಂಬಿಸುವ ವಸ್ತುವಿದ್ದರೆ ತೋರಿಸಿ' ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಅವನು ನಗುತ್ತ 'ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ. ಇದು ವಾಲ್ಟಾನ್‌ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕುಸುರಿ. ವಾಲ್ಟಾನ್ ಅನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣದ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಇಲ್ಲಿನ, ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ವಸ್ತು. ಇದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದೃಷ್ಟ ತರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ವಾಲ್ಟಾನ್ ಕುಸುರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಆ ತರಹದ್ದನ್ನು ನಾನು ಈವರೆಗೂ ಹೋಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ಚಿತ್ತಾರ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವ ಆ ವಾಲ್ಟಾನ್ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡಲು ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಸ್ಟಾಂಡ್ ಕೊಟ್ಟು 'ಇದರ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು?'. 'ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆ ₹350'. 'ಗುಡ್ ಲಕ್ ಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಡಬೇಕು?' ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ಹಿಡಿದಿದ್ದನ್ನ ಕಂಡು 'ನೀವು ಮೂರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ₹800 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ' ಎಂದ.

ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚೌಕಾಸಿಗಳಿಯದೆ ಮೂರು ಭಿನ್ನ ಚಿತ್ತಾರದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಡ್ರೈವರ್ ಮಹಾಶಯನತ್ತ 'ಇನ್ನು ಹೊರಡುವ' ಎಂದು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ. 'ಏನ್ ಸರ್! ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡಿ ಅಂದ್ರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ' ಎಂದು ಖುಷಿಯಿಂದ ಹಿಗ್ಗುತ್ತ ನುಡಿದ. 'ನಾನು ಎಷ್ಟೊಂದ್ ಜನರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದಿದೀನಿ ಸರ್, ಎಲ್ಲರೂ ಏನಾದ್ರೂ ತೋಗೊಂಡೆ ತಗೋತಾರೆ ನೋಡಿ' ಎಂದು ಇನ್ನುಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ. ಅವನ ನಗು ನನ್ನ ಖರೀದಿ ಅವನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಅನುಮಾನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ತನ್ನ ಹಲವಾರು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಹೋಟೆಲಿನತ್ತ ಹೊರಟೆವು. ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹೋಟೆಲುಗಳ ಮಾಹಿತಿ ಸಹ ಪಡೆದೆ. ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಸಮೀಪದ ಸಿಗ್ನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ ನಿಂತಿತ್ತು. 'ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂಗೆ ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಸರ್. ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಜನ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಕ್ಕೂ ನಿಂತಿರ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಯಥಾವತ್ತಿನಂತೆ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕ. ಅವನ ಮಾತಿನ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಹ ನಾಳೆ ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದವನೇ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಶಪಿಸುವಂತೆ ಕಂಡಿತು.

'ನಂಗೆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋ ಆಸೆ ಇಲ್ಲ. ಹೋದರೂ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ. ಬರುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದು ಅಲ್ಲಾವಧಿಯ ವೀಸಾ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಕನ್ನರ್ಮ್ ಮಾಡ್ತೊಂಡೇ ಬಂದಿದೀನಿ' ಎಂದೆ. 'ಹೋಗಿ ಸರ್. ಆದ್ರೆ ನೋಡಿ, ನಾನು ನನ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ ಓಡಿಸ್ತಾ, ಬರೋರಿಗೆಲ್ಲ ನನ್ ಊರು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂತ ತಲೆ ತಿಂತ ಕಾಲ ಕಳೀತೀನಿ. ನನ್ನೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕನ್ನಿದ್ರೂ ಹೋಗಕೆ ಆಗ್ಲೇ ಇರೋವಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದಿದೆ ಈ ಕಾರು. ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೋಬೇಡಿ ಅಷ್ಟೇ' ಎಂದ. ಆ ಕೊನೆಯ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಆಗ ನನಗೆ ಕಂಡದ್ದು ಕನ್ನಡಿ. ನೀನು ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕಾ? ಎನ್ನುವ, ಕನ್ನಡಿ ಒಳಗಿನ ಗಂಟಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಣ, ಪ್ರೀತಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಮಗದೊಂದು ಅರಸಿ ತಮ್ಮ ಊರು, ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಿಗೋ ಓಡಿರುವ ಅನೇಕರು ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನಂತಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ನೀನು ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಅರಸಿ ಅದೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ನೀಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾ? ಎನ್ನುವ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದಂತಿತ್ತು. 'ಥಾಂಕ್ಸ್ ಕಣ್ರೀ. ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗೋಣ ಯಾವಾಗ್ಲಾದ್ರೂ' ಎಂದು ಅವನ ಕೈ ಕುಲುಕಿದೆ. ಅವನು ನಗುತ್ತಲೇ ಹರಟುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಆ ಒಂದು ಮಾರ್ಮಿಕ ಸಾಲು ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ರಿಂಗಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ವಾಲ್ಟಾನ್ ಕುಸುರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆ ಡ್ರೈವರ್ ಮಹಾಶಯನ ಮೊಗ ಕಣ್ಣುಂದೆ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇರೆಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ಅನಿಸಿದಾಗ ಆ ವಾಲ್ಟಾನ್ ಕುಸುರಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕೇಳುಗಿನಿರದಿರಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.